

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1395

av den 18 augusti 2016

om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import samt om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget), särskilt artikel 266,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (nedan kallad *grundförordningen*)⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9 och 14, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 23 mars 2006 antog kommissionen förordning (EG) nr 553/2006 (nedan kallad *den preliminära förordningen*)⁽²⁾ om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder (nedan kallade *skodon*), med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och Vietnam.
- (2) Genom förordning (EG) nr 1472/2006⁽³⁾ införde rådet slutgiltiga antidumpningstullar från 9,7 % till 16,5 % på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Vietnam och Kina under två år (nedan kallad *rådets förordning (EG) nr 1472/2006* eller *den omtvistade förordningen*).
- (3) Genom förordning (EG) nr 388/2008⁽⁴⁾ utvidgade rådet de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna beträffande import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Kina till att omfatta import som avsänds från den särskilda administrativa regionen Macao (nedan kallad *Macao*), oavsett om produktens deklarerade ursprung är Macao eller inte.
- (4) Med anledning av en översyn vid giltighetstidens utgång som inleddes den 3 oktober 2008⁽⁵⁾ förlängde rådet antidumpningsåtgärderna med ytterligare 15 månader genom rådets förordning (EU) nr 1294/2009⁽⁶⁾, dvs. till den 31 mars 2011, när åtgärderna löpte ut (nedan kallad *förordning (EU) nr 1294/2009*).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd och Risen Footwear (HK) Co Ltd samt Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (nedan kallade *sökandena*) bestred den omtvistade förordningen i förstainstansrätten (kallas nu *tribunalen*). Genom domarna av den 4 mars 2010 i mål T-401/06 Brosmann Footwear (HK) m.fl. mot rådet, REU 2010, s. II-671, och av den 4 mars 2010 i de förenade målen T-407/06 och T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes och Wenzhou Taima Shoes mot rådet, REU 2010, s. II-747 underkände tribunalen dessa bestridanden.
- (6) Sökandena överklagade domarna. I sina domar av den 2 februari 2012 i mål C-249/10 P Brosmann m.fl. och av den 15 november 2012 i mål C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (nedan kallade *domarna Brosmann och Aokang*) upphävde Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) de domarna. Domstolen slog fast att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastslå att kommissionen inte var skyldig att granska ansökningar om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 b och c i grundförordningen från företag som inte ingick i urvalet (punkt 36 i domen i mål C-249/10 P och punkterna 29 och 32 i domen i mål C-247/10 P).
- (7) Domstolen meddelade sedan själv en dom i frågan. I den fastslog domstolen att "[...] kommissionen borde ha prövat de dokumenterade ansökningar som klagandena, med stöd av artikel 2.7 b och c i grundförordningen, tillställde den för att beviljas marknadsekonomisk status inom ramen för det antidumpningsförfarande som den omtvistade förordningen avser. Domstolen konstaterar vidare att det inte kan uteslutas att en sådan prövning hade kunnat leda till att klagandena påfördes

en annan slutgiltig antidumpningstull än den på 16,5 procent som är tillämplig på dem enligt artikel 1.3 i den omtvistade förordningen. Det följer nämligen av samma bestämmelse att en slutgiltig antidumpningstull på 9,7 procent påfördes den enda kinesiska aktören i urvalet som beviljats marknadsekonomisk status. Om kommissionen hade kommit fram till att marknadsekonomiska förhållanden även rådde för klagandena borde dessa, om det inte var möjligt att beräkna en individuell dumpningsmarginal, såsom framgår av punkt 38 i denna dom, emellertid också ha kommit i åtnjutande av sistnämnda antidumpningstull." (punkt 42 i domen i mål C-249/10 P och punkt 36 i domen i mål C-247/10 P).

- (8) Som en konsekvens av detta ogiltigförklarades den omtvistade förordningen i den mån den avser sökandena.
- (9) I oktober 2013 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁷⁾ att den hade beslutat att återuppta antidumpningsförfarandet vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde och undersöka om det rådde marknadsekonomiska förutsättningar för de sökande under perioden från den 1 april 2004 till den 31 mars 2005 och uppmanade berörda parter att lägga fram förslag och ge sig tillkänna.
- (10) I mars 2014 avvisade rådet genom rådets genomförandebeslut 2014/149/EU ⁽⁸⁾ kommissionens förslag att anta en rådets genomförandeförordning om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd och Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import, och avslutade förfarandet med avseende på dessa tillverkare. Rådet ansåg att importörer som hade köpt skor av de exporterande tillverkare, och till vilka de berörda tullarna hade återbetalats av de behöriga nationella myndigheterna enligt artikel 236 i förordning (EEG) nr 2913/1992 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽⁹⁾ (nedan kallad *gemenskapens tullkodex*), hade förvärvat berättigade förväntningar i enlighet med artikel 1.4 i den omtvistade förordningen, vilket hade gjort bestämmelserna i gemenskapens tullkodex, och särskilt dess artikel 221, tillämpliga på uppbörden av tullarna.
- (11) Tre importörer av den berörda produkten, C&J Clark International Ltd (nedan kallad *Clark*), Puma SE (nedan kallad *Puma*) and Timberland Europe B.V. (nedan kallad *Timberland*) (nedan kallade *de berörda importörerna*) ifrågasatte antidumpningsåtgärderna på import av vissa skodon från Kina och Vietnam med åberopande av den rättspraxis som anges i skälen 5 till 7 inför sina nationella domstolar, som hänsköt ärendet till domstolen för förhandsavgörande.
- (12) I de förenade målen C-659/13, C&J Clark International Limited, och C-34/14, Puma SE, ogiltigförklarade domstolen rådets förordningar (EG) nr 1472/2006 och (EU) nr 1294/2009 eftersom Europeiska kommissionen inte hade prövat ansökningarna om marknadsekonomisk status och individuell behandling från de exporterande tillverkare i Kina och Vietnam som inte ingick i urvalet (nedan kallade *domarna*), vilket är i strid med kraven i artiklarna 2.7 b och 9.5 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁰⁾.
- (13) När det gäller det tredje målet C-571/14, Timberland Europe B.V. mot Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rijnmond Rotterdam, beslutade domstolen den 11 april 2016 att på begäran av den hänskjutande nationella domstolen avskryva målet från vidare handläggning.
- (14) Enligt artikel 266 i EUF-fördraget ska institutionerna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domstolens domar. I händelse av ogiltigförklarande av en rättsakt som antagits av institutionerna inom ramen för ett administrativt förfarande, såsom antidumpning, består efterlevnad av domstolens domar i att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten med en ny rättsakt, där den rättsstridighet som domstolen identifierat undanröjs ⁽¹¹⁾.
- (15) Enligt domstolens rättspraxis kan förfarandet för att ersätta den ogiltigförklarade rättsakten återupptas vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde ⁽¹²⁾. Detta innebär i synnerhet att i en situation där en rättsakt som avslutar ett administrativt förfarande ogiltigförklaras påverkar ogiltigförklarandet inte nödvändigtvis de förberedande rättsakterna, såsom inledandet av antidumpningsförfarandet. I en situation där en förordning om införande av slutgiltiga antidumpningsåtgärder ogiltigförklaras är antidumpningsförfarandet fortfarande öppet efter ogiltigförklarandet, eftersom den rättsakt som avslutar antidumpningsförfarandet har försvunnit från unionens rättsordning ⁽¹³⁾, med undantag för om rättsstridigheten skedde i den inledande fasen.

- (16) Bortsett från att institutionerna inte hade prövat ansökningarna om marknadsekonomisk status och individuell behandling från de exporterande tillverkare i Kina och Vietnam som inte ingick i urvalet är alla undersökningsresultat i rådets förordningar (EG) nr 1472/2006 och (EU) nr 1294/2009 fortfarande giltiga.
- (17) I det aktuella fallet skedde rättsstridigheten efter inledandet. Därför beslutade kommissionen att återuppta det aktuella antidumpningsförfarandet som fortfarande var öppet efter domsluten vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde och undersöka om det rådde marknadsekonomiska förhållanden för de berörda exporterande tillverkarna för perioden mellan den 1 april 2004 och den 31 mars 2005, vilket utgjorde undersökningsperioden för den undersökning som ledde till införandet av de slutgiltiga tullar som anges i skälen 1 och 2 (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*). Kommissionen undersökte också, när det var tillämpligt, huruvida de berörda exporterande tillverkarna skulle beviljas individuell behandling i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före ikraftträdandet av förordning (EU) nr 765/2012 ⁽¹⁴⁾ (nedan kallad *grundförordningen i dess lydelse före dess ändring*) ⁽¹⁵⁾.
- (18) I ett första steg bedömde kommissionen, när det gäller Clarks och Pumas import från Kina, samtliga ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling från de exporterande tillverkare som inte ingår i urvalet och som ansökt om sådan status i den ursprungliga undersökningen.
- (19) När det gäller import av Timberland från Kina fanns det två leverantörer i Kina, vilka identifierats i ärende C-571/14. De ena av dessa leverantörer, Zhongshan POU Yuen, ingick i urvalet i den ursprungliga undersökningen och därför förelåg ingen rättsstridighet avseende denna leverantör i den ursprungliga undersökningen. Den andra leverantören, General Shoes Limited, identifierades felaktigt som en kinesisk leverantör trots att företaget hade etablerats i Vietnam. Såsom anges i skäl 150 bestreds detta senare av Förbundet för europeiska idrottsvaruindustrier (Fesi) som hävdade att General Shoes Ltd trots allt var en kinesisk leverantör.
- (20) När det gäller import från Vietnam av företagen Puma, Clark och Timberland håller kommissionen för närvarande också på att genomföra en bedömning av ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling från de berörda icke-utvalda exporterande tillverkare som ansökte om sådan status i den ursprungliga undersökningen. Denna undersökning pågår fortfarande.

B. GENOMFÖRANDE AV DOMSTOLENS DOMAR I DE FÖRENADE MÅLEN C-659/13 OCH C-34/14 OM IMPORT FRÅN KINA

- (21) Kommissionen har möjlighet att åtgärda de aspekter i den omtvistade förordningen som ledde till att den ogiltigförklarades, och samtidigt lämna oförändrade de delar av bedömningen som inte påverkas av domen ⁽¹⁶⁾.
- (22) Syftet med den här förordningen är att korrigera de aspekter i den omtvistade förordningen som inte överensstämmer med grundförordningen, och som således ledde till ogiltighetsförklaringen vad gäller vissa exporterande tillverkare från Kina.
- (23) Alla undersökningsresultat i den omtvistade förordningen som inte ogiltigförklarades av domstolen förblir giltiga och införlivas härmed i den här förordningen.
- (24) De skäl som följer nedan är därför begränsade till den nya bedömning som är nödvändig för efterlevnaden av domarna.
- (25) Kommissionen har undersökt huruvida marknadsekonomisk status och individuell behandling kunde åberopas av de av företagens, Clark och Puma, kinesiska exporterande tillverkare som lämnade in ansökningar om marknadsekonomisk status och/eller individuell behandling i den undersökningen under perioden från den 1 april 2004 till den 31 mars 2005. Syftet med att fastställa detta är att avgöra i vilken utsträckning de två importörerna har rätt till återbetalning av den antidumpningstull som betalades med anledning av de antidumpningstullar som betalades på export från dem av deras kinesiska leverantörer som ansökte om marknadsekonomisk status och/eller individuell behandling.
- (26) Om det framgår av undersökningen att marknadsekonomisk status skulle ha beviljats den kinesiska exporterande tillverkare, vars export omfattades av den antidumpningstull som betalades av endera av de två berörda importörerna, kommer återbetalningen av tullen att inskränkas till skillnaden mellan den betalda tullen, dvs. 16,5 %, och den tull som fastställdes för det enda exporterande företag i urvalet som beviljades marknadsekonomisk status, Golden Step, dvs. 9,7 %.

- (27) Om det framgår av undersökningen att individuell behandling skulle ha beviljats den kinesiska tillverkare, för vilken ansökningen om marknadsekonomisk status avlogs, men vars export omfattades av den antidumpingstull som betalades av endera av de två berörda importörerna, måste en individuell tullsats fastställas för den berörda exporterande tillverkaren och den eventuella återbetalningen av tullen inskränkas till skillnaden mellan den betalda tullen och den tull som fastställdes för den enskilda berörda exporterande tillverkaren.
- (28) Om det däremot framgår av undersökningen av ansökningarna om marknadsekonomisk status och individuell behandling att båda ansökningarna borde ha fått avslag, återbetalas ingen antidumpingstull.
- (29) Såsom förklaras i skäl 12 har domstolen ogiltigförklarat den omtvistade förordningen och förordning (EU) nr 1294/2009 bland annat med avseende på exporten till unionen av vissa skodon från tretton kinesiska exporterande tillverkare, dvs. Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd, Builidyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd, Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd, Wei Hao Shoe Co. Ltd, Wei Hua Shoe Co. Ltd, Win Profile Industries Ltd (nedan kallade *de berörda exporterande tillverkarna*), och därtill kopplad import av Clark och Puma, eftersom kommissionen inte hade prövat ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling bland annat från de exporterande tillverkarna i Kina.
- (30) Kommissionen har därför i ett första steg granskat de tretton exporterande tillverkarnas ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling för att fastställa den tullsats som ska tillämpas på deras export. Bedömningen visade att den information som lämnats inte var tillräcklig för att visa att de berörda exporterande tillverkarna var verksamma under marknadsmässiga förhållanden eller att de uppfyllde villkoren för individuell behandling (en detaljerad förklaring återfinns i skäl 32 och framåt).

1. Bedömning av ansökningarna om marknadsekonomisk status

- (31) Det bör påpekas att bevisbördan ligger på den tillverkare som vill erhålla marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 b i grundförordningen. I artikel 2.7 c första stycket i grundförordningen anges nämligen att en sådan tillverkares ansökan måste innehålla tillräcklig bevisning, såsom denna specificeras i sistnämnda bestämmelse, för att tillverkaren är verksam under marknadsmässiga förhållanden. Följaktligen åligger det inte unionsinstitutionerna att bevisa att tillverkaren inte uppfyller de föreskrivna villkoren för att tillerkännas sådan status. Däremot åligger det nämnda institutioner att bedöma huruvida den bevisning som lämnats av den berörda tillverkaren är tillräcklig för att bevisa att villkoren i artikel 2.7 c första stycket i grundförordningen för att beviljas marknadsekonomisk status är uppfyllda, och det åligger unionsdomstolen att pröva huruvida något uppenbart fel begåtts vid denna bedömning (punkt 32 i domen i mål C-249/10 P och punkt 24 i domen i mål C-247/10 P).
- (32) Enligt artikel 2.7 c i grundförordningen ska alla de fem kriterier som förtecknas i artikeln vara uppfyllda för att en exporterande tillverkare ska beviljas marknadsekonomisk status. Därför ansåg kommissionen att ett icke uppfyllt kriterium räckte för att avslå en ansökan om marknadsekonomisk status.
- (33) Ingen av de berörda exporterande tillverkarna kunde visa att företaget uppfyllde kriterium 1 (företagens beslut) och 3 (tillgångar och överföringar). Närmare bestämt, när det gäller kriterium 1, var de berörda exporterande tillverkarna oförmögna att tillhandahålla väsentliga och fullständiga uppgifter (t.ex. uppgifter om strukturen och bolagets kapital, uppgifter om inhemsk försäljning, bevis för ersättningen till de anställda, osv.) som kunde visa att deras affärsbeslut fattades på grundval av marknadssignaler utan väsentligt statligt inflytande. Även när det gäller kriterium 3 var de berörda exporterande tillverkarna oförmögna att lämna väsentliga och fullständiga uppgifter (t.ex. uppgifter om tillgångar som ägs av företaget och markanvändningsrättigheten) som kunde visa att inga snedvridningar överförts från det icke-marknadsekonomiska systemet.
- (34) Vidare, när det gäller kriterium 2 (räkenskaper), uppfyllde fyra företag (företagen A, I, K, M) inte kriteriet, eftersom de inte lämnade en tydlig uppsättning räkenskaper.
- (35) När det gäller de återstående nio företagen (företagen B, C, D, E, F, G, H, J, L) bedömdes inte kriterium 2 (räkenskaper) av den orsak som anges i skäl 32.

- (36) Av samma anledning som anges i skäl 22 bedömdes inte kriterium 4 (lagar om konkurser och ägandeförhållanden) och 5 (valutaomräkningar) för någon av de berörda exporterande tillverkarna.
- (37) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att ingen av de tretton berörda kinesiska exporterande tillverkarna borde beviljas marknadsekonomisk status och underrättade de berörda exporterande tillverkarna, vilka uppmanades att lämna synpunkter. Inga kommentarer mottogs från någon av de tretton berörda kinesiska exporterande tillverkarna.
- (38) Därför uppfyllde ingen av de tretton kinesiska berörda exporterande tillverkarna alla villkor som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen och den marknadsekonomiska statusen nekades dem således alla.
- (39) Det erinras om att domstolen konstaterade att om unionsinstitutionerna fann att det rådde marknadsekonomiska förhållanden för de berörda exporterande tillverkarna borde de ha åtnjutit samma antidumpningstull som det företag i urvalet som beviljades marknadsekonomisk status⁽¹⁷⁾.
- (40) Eftersom marknadsekonomisk status emellertid nekades för alla berörda exporterande tillverkare som ett resultat av slutsatserna i den återupptagna undersökningen, bör ingen av de berörda exporterande tillverkarna åtnjuta samma individuella tullsats som det företag i urvalet som beviljades marknadsekonomisk status.

2. Bedömning av ansökningarna om individuell behandling

- (41) Enligt artikel 9.5 i grundförordningen, i dess lydelse före dess ändring, ska emellertid i de fall där artikel 2.7 a i den förordningen är tillämplig en individuell tull fastställas för de exportörer som kan visa att de uppfyller alla kriterier för att beviljas individuell behandling som anges i artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring.
- (42) Såsom anges i skäl 31 bör det påpekas att bevisbördan ligger på den tillverkare som önskar åtnjuta individuell behandling enligt artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring. I detta syfte föreskrivs i artikel 9.5 första stycket att ansökan ska vara korrekt underbyggd. Följaktligen åligger det inte unionsinstitutionerna att bevisa att exportören inte uppfyller de föreskrivna villkoren för att tillerkännas sådan status. Det är däremot unionsinstitutionernas sak att bedöma huruvida de uppgifter som lämnats av den berörda exportören räcker för att visa att villkoren i artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring är uppfyllda för att exportören ska kunna beviljas individuell behandling.
- (43) I enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring bör exportören på grundval av en korrekt underbyggd ansökan visa att alla de fem kriterier som anges i denna artikel är uppfyllda så att de kan beviljas individuell behandling.
- (44) Därför ansåg kommissionen att ett icke uppfyllt kriterium räckte för att avslå en ansökan om individuell behandling.
- (45) De fem kriterierna är följande:
- Exportören fritt kan ta hem kapital och vinster, i de fall företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller är ett samriskföretag.
  - Exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt.
  - Majoriteten av aktierna eller andelarna i företaget tillhör enskilda personer; statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner ska utgöra en minoritet, eller så måste det påvisas att företaget ändå är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning.
  - Valutaomräkning sker till marknadskurser, och
  - Den statliga inblandningen är inte av sådant slag att åtgärderna kan kringgå om enskilda exportörer beviljas olika tullsatser.
- (46) Alla de tretton kinesiska exporterande tillverkare som hade ansökt om marknadsekonomisk status ansökte också om individuell behandling för den händelse de inte skulle beviljas marknadsekonomisk status.

- (47) De flesta berörda exporterande tillverkarna (företagen A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) har inte kunnat visa att de uppfyllde kriterium 2 (exportförsäljning och priser bestäms fritt). Närmare bestämt föreskrivs i bolagsordningen för vissa berörda exporterande tillverkare (företagen E, G, H, J, K, L) en begränsning av produktionen, och de kunde därför inte visa att affärsbeslut, t.ex. rörande exportkvantiteter, fattas på grundval av marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan. Andra (företag A, B, M) sålde inte på hemmamarknaden och lämnade inte några ytterligare förklaringar, vilket innebär att de inte har visat att detta inte berodde på statliga ingripanden. De återstående exporterande tillverkarna (företag C, D, I) var oförmögna att lämna väsentliga och fullständiga uppgifter och har därför inte kunnat visa att kriterium 2 är uppfyllt.
- (48) När det gäller kriterium 3 (att företagets centrala ledningsposter och aktieinnehavare är tillräckligt oberoende av statlig inblandning) lämnade tio kinesiska exporterande tillverkare (företagen B, E, F, G, H, I, J, K, L) inte in väsentliga och fullständiga uppgifter (i synnerhet om hur företaget förvärvade tillgångarna, vem som ägde tillgångarna och nyttjanderätten till mark) och kunde därför inte visa att det inte förekom något statligt inflytande, och de har således inte kunnat visa att de uppfyller detta kriterium.
- (49) Vidare uppfyllde en exporterande tillverkare (företag C) inte kriterium 1 (fritt ta hem kapital) eftersom undersökningen visade att det till följd av statligt inflytande fanns begränsningar för att ta hem kapital. Dessutom kunde en exporterande tillverkare (företag C) inte visa att det uppfyllde kriterium 5 (ingen statlig inblandning så att åtgärderna kan kringgå), eftersom inga uppgifter lämnades om två närstående företag i Kina och det därför saknades väsentlig dokumentation för att visa att detta kriterium var uppfyllt.
- (50) Ingen av de tretton kinesiska berörda exporterande tillverkarna uppfyllde därför de kriterier som anges i artikel 9.5 i grundförordningen i dess lydelse före dess ändring, och den individuella behandlingen nekas dem således alla.
- (51) Den övriga antidumpningstull som är tillämplig på Kina bör därför tillämpas på dessa exporterande tillverkare under giltighetstiden för rådets förordning (EG) nr 1472/2006. Giltighetstiden för den förordningen sträckte sig till en början mellan den 7 oktober 2006 och den 7 oktober 2008. Efter inledningen av en översyn vid giltighetstidens utgång förlängde man den 30 december 2009 giltigheten till den 31 mars 2011. Den rättsstridighet som konstaterades i domarna består i att unionsinstitutionerna underlät att fastställa huruvida de produkter som tillverkas av de berörda exporterande tillverkarna borde omfattas av den övriga tullsatsen, en individuell tullsats eller tullsatsen för det företag i urvalet som beviljades marknadsekonomisk status.
- (52) På grundval av den rättsstridighet som fastställts av domstolen finns det ingen rättslig grund för att fullständigt undanta de produkter som tillverkas av de berörda exporterande tillverkarna från betalningen av en antidumpningstull. En ny rättsakt som kommer till rätta med den rättsstridighet som fastställts av domstolen behöver endast omvärdera den tillämpliga tullsatsen för antidumpningstullen, och inte åtgärderna i sig.
- (53) Eftersom det slagits fast att den övriga tullsatsen bör återinföras i fråga om de berörda exporterande tillverkarna med samma tullsats som ursprungligen tillämpades genom den omtvistade förordningen och förordning (EU) nr 1294/2009, krävs inga förändringar av rådets förordning (EG) nr 388/2008. Den förordningen förblir giltig.

C. SYNUNKTER FRÅN DE BERÖRDA PARTERNA EFTER MEDDELANDET AV UPPGIFTER

- (54) Ovanstående undersökningsresultat och slutsatser lämnades till de berörda parterna som gavs en tidsfrist för att inkomma med synpunkter. Fesi, som företräder importörer bland annat Puma och Timberland, Clark, en annan importör samt en exporterande tillverkare, vars ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling inte hade varit föremål för det aktuella genomförandet, gav sig till kända och lämnade synpunkter.

Påstådda oriktigheter i förfarandet

- (55) Fesi och en importör hävdade att det fanns ett antal processuella fel i det nuvarande genomförandet. De påpekade att ansökningarna om marknadsekonomisk status från de berörda kinesiska exporterande tillverkarna redan hade granskats och lagts fram före domstolens dom i de förenade målen C-659/13, C & J Clark International Limited, och C-34/14, Puma SE, dvs. den 3 december 2015, och kommissionens avsikt att återinföra en slutgiltig antidumpningstull på 16,5 % på import av vissa skodon. Dessa granskningar hade därför gjorts utan rättslig grund och föregrep därmed den kommande domen från domstolen.

- (56) Kommissionen motsätter sig ovanstående påstående eftersom den endast förberedde genomförandet av en eventuell kommande dom. Syftet med denna typ av förberedelse var att säkerställa sund förvaltning av följande skäl: För det första är det oomstritt att kommissionen borde ha undersökt ansökningarna om marknads-ekonomisk status/individuell behandling. Den enda outredda frågan vid den tidpunkten i rättsprocessen var huruvida en icke-närstående importör, såsom Clark, Puma och Timberland kunde åberopa den rättsstridigheten. Eftersom det var ett val mellan ja och nej kunde kommissionen meningsfullt förbereda för den händelse att domen blev ett nekande svar på frågan. För det andra var ett skyndsamt genomförande nödvändigt för att de nationella tullmyndigheterna snabbt skulle kunna behandla väntande ansökningar om återbetalning och för att skapa rättssäkerhet för alla aktörer. Eventuell inverkan på domstolens dom var uteslutet, eftersom den berörda domen rör en annan sakfråga (nämligen huruvida importörer kan hävda exporterande tillverkares rätt att få ansökningar om marknads-ekonomisk status/individuell behandling bedömda).
- (57) Dessa parter hävdade vidare att tillkännagivandet om genomförandet av domen i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 C&J Clark International Limited och Puma SE som senare offentliggjordes den 17 mars 2016 ⁽¹⁸⁾, inte kunde korrigeras de ovannämnda processuella felen eftersom det inte gav de berörda parterna något verkligt tillfälle att utöva rätten till försvar.
- (58) Flera parter hävdade också att de borde ha beviljats tillgång till den fullständiga utredningen i samband med den ursprungliga undersökningen och att namnen på de berörda exporterande tillverkarna inte borde ha avidentifierats i dokumenten om meddelande av uppgifter.
- (59) Dessa parter drog slutsatsen att kommissionen på grundval av ovannämnda processuella misstag hade åsidosatt EU:s grundläggande rättsliga ram och därmed missbrukat sina befogenheter.
- (60) En annan part ifrågasatte sambandet mellan meddelandet av uppgifter som nämns i skäl 55 och det senaste meddelandet som skickades den 20 maj 2016 och begärde ett förtydligande i denna fråga.
- (61) Tillkännagivandet om genomförandet av domen offentliggjordes för att öka öppenheten, i överensstämmelse med kommissionens politik om insyn i undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder och på begäran av förhørsombudet, efter en utfrågning av en av parterna som tog upp frågan. Kommissionen anser fortfarande att detta offentliggörande i strikt mening inte krävs enligt lag. Även om det var nödvändigt, vilket inte är fallet, för att säkerställa ett korrekt rättsförfarande och rätten att bli hörd, har dessa krav uppfyllts genom offentliggörandet och genom att alla parter har getts tillfälle att lämna synpunkter.
- (62) Tillgång till den fullständiga utredningen i samband med den ursprungliga undersökningen har beviljats, även om kommissionen inte kan se hur några andra upplysningar än de berörda exporterande tillverkarnas ansökningar om marknads-ekonomisk status/individuell behandling skulle kunna vara relevanta för det förevarande ärendet. Det var nödvändigt att avidentifiera namnen på de exporterande tillverkarna för att säkra att deras affärshemligheter skyddas; på deras begäran underrättades emellertid berörda importörer om vilka importörer som var deras.
- (63) Det andra meddelandet av uppgifter hade blivit nödvändigt eftersom förordningen nu också omfattar ansökningar om individuell behandling som ursprungligen inte hade prövats.
- (64) Av dessa skäl ska alla påståenden om processuella oriktigheter avvisas.

Rättslig grund för återupptagande av antidumpningsförfarandet

- (65) Flera berörda parter hävdade att det inte fanns någon rättslig grund för det nuvarande genomförandet. De hävdade i synnerhet att artikel 266 i EUF-fördraget inte är tillämplig på grund av att de slutgiltiga åtgärderna beträffande skodon löpte ut den 31 mars 2011 och det därför inte finns några bestående verkningar som följer av de rättsstridiga åtgärderna i fråga. Parterna hävdade att artikel 266 i EUF-fördraget inte syftar till att retroaktivt korrigeras rättsstridigheter beträffande åtgärder som löpt ut. Denna uppfattning styrktes av artiklarna 263 och 265 i EUF-fördraget, som fastställer tidsfrister för att vidta åtgärder mot olagliga akter och EU-institutionernas underlåtenhet att handla. Den nuvarande tillämpningen har inte något prejudikat och kommissionen har inte heller lagt fram någon motivering eller tidigare rättspraxis till stöd för sin tolkning av artikel 266 i EUF-fördraget.

- (66) Parterna påstod vidare att undersökningen i det här fallet inte kan återupptas exakt vid den tidpunkt där rättsstridigheten inträffade enligt artikel 266 i EUF-fördraget, eftersom domstolen inte bara konstaterade en bristande motivering, utan rättsstridigheten gällde en grundläggande rättslig bestämmelse i grundförordningen som påverkar hela bedömningen av dumpning beträffande de berörda kinesiska exporterande tillverkarna.
- (67) Parterna hävdade också att den retroaktiva korrigeringen av åtgärder som löpt ut strider mot principen om skyddet för berättigade förväntningar. De menade för det första att parterna hade mottagit en försäkran om att åtgärderna upphörde att gälla den 31 mars 2011 och att parterna, med tanke på den tid som förflutit sedan den ursprungliga undersökningen, kunde ha berättigade förväntningar på att den ursprungliga undersökningen inte skulle återupptas. För det andra gav det faktum att ansökningar om marknadsekonomisk status i samband med den ursprungliga undersökningen inte undersöktes inom tidsfristen på tre månader de kinesiska exporterande tillverkarna rättslig säkerhet för att deras ansökningar om marknadsekonomisk status inte skulle omprövas. Slutligen hävdade dessa parter att med tanke på de långa tidsfrister som gäller återupptagandet av undersökningen mot den allmänna principen om preskriptionsfrister som tillämpas i alla rättsliga sammanhang.
- (68) Flera berörda parter hävdade att varken artikel 266 i EUF-fördraget eller grundförordningen tillåter ett retroaktivt återinförande av den slutgiltiga tullen på 16,5 % på import från de berörda kinesiska exporterande tillverkarna.
- (69) När det gäller påståendet att åtgärderna i fråga upphörde att gälla den 31 mars 2011 förstår kommissionen inte varför åtgärdernas upphörande skulle vara relevant för kommissionens möjlighet att anta en ny rättsakt för att ersätta den ogiltigförklarade akten. Den dom genom vilken den ursprungliga rättsakten ogiltigförklarades, öppnar åter, i enlighet med domstolens rättspraxis, det administrativa förfarande som kan återupptas vid den tidpunkt då rättsstridigheten uppstod.
- (70) Resultatet av ogiltigförklaringen av en rättsakt om att avsluta antidumpningsförfaranden är därför att förfarandena fortfarande pågår. Kommissionen har en skyldighet att avsluta dessa förfaranden, eftersom grundförordningen föreskriver att en undersökning ska avslutas genom en kommissionsrättsakt.
- (71) När det gäller kravet om retroaktivitet grundad på artikel 13 i grundförordningen och artikel 10 i WTO:s antidumpningsavtal, stadgas i artikel 13.1 i grundförordningen, som återger texten i artikel 10.1 i antidumpningsavtalet, att provisoriska åtgärder och slutgiltiga antidumpningstullar endast ska tillämpas på produkter som övergår till fri omsättning efter den tidpunkt då ett beslut fattat antingen enligt artikel 7.1 eller 9.4 i grundförordningen träder i kraft. I förevarande fall tillämpas antidumpningstullarna i fråga endast på produkter som övergick till fri omsättning efter det att den preliminära förordningen och den omtvistade (slutgiltiga) förordningen, vilka antogs i enlighet med artikel 7.1 respektive artikel 9.4 i grundförordningen, hade trätt i kraft. Retroaktiv verkan i den mening som avses i artikel 10.1 i grundförordningen hänför sig emellertid endast till en situation där varor övergått till fri omsättning innan åtgärderna infördes, såsom framgår av själva ordalydelsen i bestämmelsen liksom av undantaget enligt artikel 10.4 i grundförordningen ⁽¹⁹⁾.
- (72) Kommissionen påpekar också att retroaktivitet och brott mot rättssäkerheten liksom mot berättigade förväntningar inte förekommer i förevarande fall.
- (73) När det gäller bedömningen av huruvida en åtgärd är retroaktiv skiljer domstolen i sin rättspraxis mellan att tillämpa en ny regel på en slutgiltigt avgjord situation (kallas även för *en befintlig eller slutgiltigt fastställd rättslig situation*) ⁽²⁰⁾ och en situation som tog sin början innan en ny regel trädde i kraft, men som ännu inte har någon slutgiltig karaktär (kallas även för *en tillfällig situation*) ⁽²¹⁾.
- (74) I förevarande fall har den situation för importen av de berörda produkterna som inträffade under giltighetstiden för rådets förordning (EG) nr 1472/2006 ännu inte blivit slutgiltig, eftersom den tillämpliga antidumpningstullen, som ett resultat av ogiltigförklarandet av den omtvistade förordningen, ännu inte har fastställts slutgiltigt. Vidare varnades skodonsimportörerna för att en sådan tull skulle kunna införas genom offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande och den preliminära förordningen. Det är etablerad rättspraxis för unionens domstolar att företag inte kan tillerkännas berättigade förväntningar förrän institutionerna har antagit en rättsakt som avslutar det administrativa förfarandet och som har blivit slutgiltig ⁽²²⁾.

- (75) Den här förordningen innebär omedelbar tillämpning på framtida verkningar av en situation som pågår, nämligen de tullar på skodon som har tagits ut av de nationella tullmyndigheterna. Till följd av att ansökningarna om återbetalning ännu inte har avgjorts slutgiltigt är tullarna en pågående situation. I den här förordningen fastställs den tullsats som ska gälla för importen, och därmed bestämmer förordningen de framtida verkningarna av den pågående situationen.
- (76) Även om det var fråga om retroaktiv verkan i den mening som avses i unionsrätten, vilket inte är fallet, skulle en sådan retroaktiv verkan under alla omständigheter vara berättigad av följande anledning:
- (77) De materiella bestämmelserna i unionsrätten kan gälla för befintliga situationer redan före ikraftträdandet ifall det tydligt framgår av formuleringen, syftet eller det allmänna upplägget att de måste ges sådan verkan⁽²³⁾. I synnerhet fastställdes i mål *Società agricola fattoria alimentare SpA (SAFA) mot Amministrazione delle finanze dello Stato* att rättssäkerhetsprincipen visserligen i allmänhet hindrar en gemenskapsrättsakt från att börja gälla vid en tidpunkt som ligger före aktens offentliggörande, men att det undantagsvis kan förhålla sig på annat sätt, när det eftersträvade målet kräver detta och när de berörda personernas berättigade förväntningar vederbörligen respekteras⁽²⁴⁾.
- (78) I förevarande fall är syftet att fullgöra kommissionens skyldighet enligt artikel 266 i EUF-fördraget. Eftersom domstolen endast fann en rättsstridighet i fråga om fastställandet av den tillämpliga tullsatsen, och inte i fråga om införandet av åtgärderna i sig (dvs. i fråga om förekomsten av dumpning, skada och unionens intresse), kunde de berörda exporterande tillverkarna inte rimligen ha förväntat sig att det inte skulle införas några slutgiltiga antidumpningsåtgärder alls. Därmed kan införandet, även om det hade varit retroaktivt, vilket det inte är, inte tolkas som att det står i strid med berättigade förväntningar.
- (79) Beträffande skyddet för rättssäkerheten och för berättigade förväntningar bör det dessutom först och främst påpekas att importörerna enligt rättspraxis inte kan åberopa skydd för rättssäkerheten och berättigade förväntningar om de har varnats för en nära förestående förändring av unionens handelspolitik⁽²⁵⁾. I förevarande fall varnade importörerna om att de produkter som tillverkas av de berörda exporterande tillverkarna kunde komma att omfattas av en antidumpningstull i och med offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av tillkännagivandet om inledande och den preliminära förordningen, som båda fortfarande är en del av unionens rättsordning. De berörda exporterande tillverkarna kunde därför inte förlita sig på unionsrättens allmänna principer om skydd för rättssäkerheten och berättigade förväntningar.
- (80) De ekonomiska aktörerna var snarare fullt medvetna om att import av skodon från dessa länder var belagd med tull. De tog med denna tull i beräkningen när de fastställde försäljningspriser och bedömde ekonomiska risker. De förvärvade därför inte någon rättssäkerhet eller några berättigade förväntningar när det gällde tullfrihet på importen utan förpassade vanligtvis kostnaden vidare till sina kunder. Det ligger därför i unionens intresse att nu fastställa den tillämpliga tullsatsen, snarare än att ge en oväntad vinst till de berörda importörerna och därmed berika dem utan anledning.
- (81) Det föreligger således varken något åsidosättande av principerna om preskribering, rättssäkerhet och berättigade förväntningar eller något brott mot bestämmelserna i grundförordningen eller antidumpningsavtalet.
- (82) När det gäller invändningen att ansökan om marknadsekonomisk status skulle ha behandlats inom tre månader efter det att den lämnades in erinras här om att artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen enligt rättspraxis inte innehåller någon uppgift om konsekvenser ifall kommissionen misslyckas med att iakttä tremånadersperioden. Så länge sökandena inte har visat att rådet skulle ha kunnat anta en annan förordning som var mer gynnsam för deras intressen än den omtvistade förordningen, om kommissionen inte hade överskridit tremånadersfristen, anser tribunalen att ett beslut om marknadsekonomisk status i ett senare skede inte påverkar giltigheten för förordningen om införande av slutgiltiga åtgärder⁽²⁶⁾. Domstolen har vidare godtagit att institutionerna kan ändra bedömningen av marknadsekonomisk status fram till dess att slutgiltiga åtgärder antas⁽²⁷⁾.

- (83) Ovannämnda rättspraxis har inte ändrats genom domarna *Brosmann och Aokang*. I de domarna hänvisar domstolen till kommissionens skyldighet att göra bedömningarna inom tre månader i syfte att visa att skyldigheten att göra bedömningen finns oberoende av om kommissionen tillämpar ett stickprovsförfarande eller inte. Domstolen uttalar sig inte i frågan om vilka rättsliga konsekvenser det får om kommissionen slutför bedömningen av marknadsekonomisk status i ett senare skede av undersökningen. Domstolen slår endast fast att institutionerna inte fullständigt kan ignorera ansökningarna om marknadsekonomisk status, utan är tvungna att bedöma dem senast när de slutgiltiga åtgärderna införs. Domarna bekräftar den rättspraxis som citeras i föregående skäl.
- (84) I förevarande fall har de berörda exporterande tillverkarna inte visat att rådet skulle ha kunnat anta en annan förordning som var mer gynnsam för deras intressen än den omtvistade förordningen om kommissionen hade genomfört bedömningen av marknadsekonomisk status inom tre månader efter det att antidumpningsförfarandet inleddes år 2005. Påståendet att en tidsgräns gäller för bedömningen av ansökan om marknadsekonomisk status avvisas därför.
- (85) Det hävdades också att, eftersom rättsstridigheten uppstod i samband med bedömningarna av marknadsekonomisk status, borde kommissionen ha återupptagit förfarandet vid tidpunkten före införandet av provisoriska åtgärder.
- (86) I det avseendet har kommissionen anfört att provisoriska åtgärder inte är ett nödvändigt steg i förfarandet, utan en oberoende åtgärd, vars verkningar upphör när slutgiltiga åtgärder antas⁽²⁸⁾. Det enda väsentliga förfarandemässiga steg som föregår antagandet av slutgiltiga åtgärder är inledandet. Detta argument saknar således bäring.
- (87) Vissa parter hänvisade till tribunalen dom i mål T-2/95, *IPS mot rådet*, och betonade den formella skillnaden mellan en "undersökning" och ett "förfarande" samt hävdade att när ett förfarande är avslutat, som i förevarande fall, kan det inte längre återupptas.
- (88) Kommissionen kan inte se någon väsentlig skillnad mellan begreppen "undersökning" och "förfarande". De används som synonymer i grundförordningen och i rättspraxis. I vilket fall som helst måste domen i mål T-2/95 tolkas mot bakgrund av domen om överklagande.
- (89) Flera parter hävdade också att artikel 266 i EUF-fördraget inte tillåter ett partiellt genomförande av en dom från domstolen och, i det förevarande fallet, omvänd bevisbörda. De hävdade därför att kommissionen felaktigt endast hade bedömt ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling från de exporterande tillverkare som var leverantörer till de importörer som lämnat in ansökningar om återbetalning. Dessa parter grundade sitt påstående på uppfattningen att domstolens dom i de förenade målen C-659/13, *C & J Clark International Limited* och C-34/14, *Puma SE* har allmängiltig verkan (*erga omnes*) och att det inte kan uteslutas att resultaten av den pågående bedömningen av ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling även påverkar den övriga tullsats som är gällande för alla kinesiska exporterande tillverkare. Dessa parter hävdade därför att kommissionen borde ha bedömt alla ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling som lämnades in i samband med den ursprungliga undersökningen.
- (90) Dessutom ansåg dessa parter inte att bevisbördan ligger på den tillverkare som vill erhålla marknadsekonomisk status/individuell behandling utan hävdade att tillverkarna redan hade uppfyllt denna bevisbörda 2005 i och med att de lämnat in ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling i samband med den ursprungliga undersökningen. De ifrågasatte även att domstolens dom i de förenade målen C-659/13, *C & J Clark International Limited* och C-34/14, *Puma SE* kan genomföras enbart genom en bedömning av ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling från de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, eftersom domstolen inte uttryckligen angav att ogiltigförklaringen *de facto* bara omfattar denna aspekt.
- (91) Kommissionen anser att genomförandet av domen endast är nödvändig för de exporterande tillverkare för vilka inte alla importtransaktioner har blivit slutgiltiga. När den treåriga preskriptionstiden som föreskrivs i gemenskapens tullkodex har löpt ut blir tullsatsen slutgiltigt fastställd, vilket domstolen har bekräftat i domarna. Eventuell påverkan på den övriga tullsatsen är utesluten eftersom ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling från de företag som ingår i urvalet har bedömts och det faktum att bevilja ett av de företag som inte ingick i urvalet marknadsekonomisk status/individuell behandling påverkar inte den övriga tullsatsen.

- (92) Det räcker inte att lämna in en ansökan för att bevisbördan ska anses vara uppfylld, utan det beror på innehållet i ansökan, som måste visa att samtliga villkor för marknadssekonomisk status/individuell behandling är uppfyllda.
- (93) Den enda rättsstridighet som identifierades i domarna är bristen på bedömning av ansökningarna om marknadssekonomisk status/individuell behandling.

Rättslig grund för återinförandet av tullar

- (94) Flera berörda parter hävdade att kommissionen inte borde ha tillämpat två olika rättsordningar, dvs. grundförordningen i dess lydelse före dess ändring vid bedömningen av de exporterande tillverkarnas ansökningar om individuell behandling å ena sidan, och den nuvarande grundförordningen, som införlivat ändringarna genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2012 ⁽²⁹⁾, och infört kommittéförfaranden när det gäller bland annat handelspolitiska skyddsåtgärder och således delegerar beslutsfattandet till kommissionen, å andra sidan.
- (95) Dessa parter upprepade också att det enligt artikel 266 i EUF-fördraget inte är tillåtet att införa antidumpningstullar retroaktivt, vilket också bekräftades i domstolens dom i mål C-459/98P, IPS mot rådet och i rådets förordning (EG) nr 1515/2001 om de åtgärder som gemenskapen får vidta till följd av rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens tvistelösningsorgan när det gäller antidumpningsåtgärder eller antisubventionsåtgärder ⁽³⁰⁾. Parterna hävdade att kommissionen inte har lämnat någon giltig motivering till varför man avvikit från principen om förbud mot retroaktiv tillämpning och att kommissionen därför har brutit mot principen om berättigade förväntningar.
- (96) En berörd part hävdade att det under alla omständigheter skulle vara meningslöst att införa åtgärder eftersom den preskriptionstid som föreskrivs i artikel 103 i gemenskapens tullkodex har löpt ut. Att ta ut antidumpningstullar skulle därför strida mot principen om god förvaltning samt artikel 21 i grundförordningen och det skulle utgöra ett missbruk av befogenheter.
- (97) Flera parter hävdade också att om en slutgiltig antidumpningstull återinfördes på importen från de kinesiska exporterande tillverkare som berörs av den aktuella tillämpningen, skulle detta utgöra i) diskriminering av de importörer som berörs av det nuvarande genomförandet jämfört med de importörer som berörs av genomförandet av domarna Brosmann och Aokang, eftersom de senare fick tillbaka sina tullutlägg för import av skodon från de fem exporterande tillverkare som berörs av dessa domar, samt ii) diskriminering av de exporterande tillverkare som berörs av det nuvarande genomförandet jämfört med de fem exporterande tillverkare som berörs av domarna Brosmann och Aokang, och som inte omfattades av någon tull efter rådets genomförandebeslut av den 18 mars 2014 om avvisande av förslaget till genomförandeförordning om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd och Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import ⁽³¹⁾.
- (98) De hävdade att denna diskriminerande behandling återspeglade bristen på enhetlig tolkning och tillämpning av EU-rätten och att detta strider mot den grundläggande rätten till effektivt rättsligt skydd.
- (99) När det gäller påståendet att olika rättsordningar hade använts anser kommissionen att detta följer av skillnaderna i övergångsbestämmelserna i de tre förordningarna som ändrar grundförordningen.
- (100) För det första framgår det av artikel 2 i förordning (EU) nr 765/2012 (den så kallade "fästdonsändringen" gällande individuell behandling) att den "ska tillämpas på alla undersökningar som inleds enligt förordning (EG) nr 1225/2009 efter den här förordningens ikraftträdande". Eftersom den nuvarande undersökningen inleddes före det datumet, ska den förordningens ändringar av grundförordningen inte tillämpas i det här ärendet.
- (101) För det andra framgår det av artikel 2 i förordning (EU) nr 1168/2012 (den så kallade "Brosmannändringen" gällande marknadssekonomisk status) att "denna förordning ska tillämpas på alla nya och alla pågående undersökningar från och med den 15 december 2012". Om kommissionen hade antagit en strikt hållning, skulle det inte längre ha varit nödvändigt att bedöma ansökningarna om marknadssekonomisk status från de företag som inte ingick i urvalet eftersom de hade förlorat rätten till bedömning av marknadssekonomisk status den 15 december 2012.

Kommissionen anser emellertid att en sådan behandling skulle vara svår att förena med dess skyldighet att genomföra domarna. Förordning (EU) nr 1168/2012 tycks inte heller införa ett fullständigt förbud mot att analysera ansökningar om marknadsekonomisk status från parter som inte ingår i urvalet, eftersom den tillåter en sådan granskning i fråga om individuell behandling. I analogi med detta skulle undantaget kunna tillämpas i förevarande fall. Alternativt anser kommissionen att resultatet av tillämpningen av förordning (EU) nr 1168/2012 på det förevarande fallet skulle leda till samma resultat, eftersom alla ansökningar om marknadsekonomisk status skulle avslås automatiskt, utan någon bedömning.

- (102) För det tredje och vad gäller kommittéförfarandet framgår det av artikel 3 i förordning (EU) nr 37/2014 att rådet är fortsatt behörig för rättsakter, när kommissionen har antagit en akt, när samråd har inletts eller när kommissionen har antagit ett förslag. I förevarande fall hade inga sådana åtgärder vidtagits när det gäller genomförandet av domen innan den förordningen trädde i kraft.
- (103) När det gäller det retroaktiva införandet av slutgiltiga antidumpningstullar hänvisas det till de överväganden som beskrivs i skälen 73–81, där dessa påståenden redan har behandlats utförligt.
- (104) När det gäller diskriminering konstaterar kommissionen att exporterande tillverkare och vissa importörer som berörs av den här förordningen åtnjuter rättsligt skydd vid unionsdomstolarna mot den här förordningen. Andra importörer åtnjuter sådant skydd via nationella domstolar, som tillämpar den allmänna unionsrätten.
- (105) Även påståendet om diskriminering är ogrundat. Importörer som har importerat från Brosmann och de andra fyra exporterande tillverkarna befinner sig i en annan faktisk och rättslig situation eftersom deras exporterande tillverkare beslutade att bestrida den omtvistade förordningen och eftersom de fick tillbaka sina tullutlägg, så de skyddas genom artikel 221.3 i gemenskapens tullkodex. Inget sådant överklagande och ingen sådan återbetalning har skett för andra importörer. Kommissionen börjar förbereda verkställandet när det gäller Clark, Pumas och Timberlands kinesiska exporterande tillverkare; alla andra exporterande tillverkare från Kina och Vietnam som inte ingick i urvalet och deras importörer kommer att behandlas på samma sätt i ett senare skede, enligt det förfarande som anges i denna förordning.
- (106) Samma berörda parter hävdade också att artikel 14 i grundförordningen inte kan användas som rättslig grund för att ingripa i tillämpningen av artikel 236 i gemenskapens tullkodex och att artikel 236 i gemenskapens tullkodex är oberoende av eventuella beslut som fattats enligt grundförordningen eller kommissionens skyldigheter enligt artikel 266 i EUF-fördraget.
- (107) I detta sammanhang hävdades det att tillämpningen av artikel 236 i gemenskapens tullkodex faller inom de nationella tullmyndigheternas exklusiva behörighet, enligt vilken de nationella tullmyndigheterna är skyldiga att återbetala tullar som erlagts men som inte lagligen skulle ha betalats. De berörda parterna hävdade vidare att artikel 236 i gemenskapens tullkodex inte kan villkoras av eller underordnas artikel 14 i grundförordningen, eftersom båda är sekundärlagstiftning och därför har ingen av dem företräde framför den andra. Dessutom gäller tillämpningsområdet för artikel 14 i grundförordningen särskilda bestämmelser som omfattar undersökningar och förfaranden som fastställs i grundförordningen men inte andra rättsliga instrument, t.ex. gemenskapens tullkodex.
- (108) Kommissionen konstaterar att gemenskapens tullkodex inte automatiskt tillämpas på införandet av antidumpningstullar, utan endast genom en hänvisning i förordningen om införande av antidumpningstullar. Enligt artikel 14 i grundförordningen får kommissionen besluta att inte tillämpa vissa bestämmelser i tullkodexen utan i stället införa särskilda regler. Eftersom gemenskapens tullkodex endast är tillämplig genom en hänvisning i rådets och kommissionens genomförandeförordningar, har den inte samma ställning som artikel 14 i grundförordningen, utan är underordnad och behöver inte tillämpas eller får tillämpas på ett annat sätt.

Motivering

- (109) Ovanstående berörda parter hävdade att kommissionen, i strid med artikel 296 i EUF-fördraget, inte hade lämnat någon tillräcklig motivering eller angett den rättsliga grund enligt vilken tullarna återinfördes retroaktivt och varför de importörer som berörs av det nuvarande genomförandet blev nekade återbetalning av tull.

- (110) Bristen på tillräcklig motivering gällde i synnerhet i) att det inte fanns någon rättslig grund för att återuppta undersökningen och att inget tillkännagivande om ett sådant återupptagande hade offentliggjorts; ii) att tribunalens dom endast delvis genomförts eftersom man enbart bedömde ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling från de exporterande tillverkare vars importörer hade lämnat in ansökningar om återbetalning; iii) undantaget från principen om förbudet mot retroaktiv tillämpning av antidumpningstullar; iv) tillämpningen av grundförordningen innan den ändrades den 6 september 2012 vad gäller bedömningen av de exporterande tillverkarnas ansökningar om individuell behandling å ena sidan, och av den nuvarande grundförordningen i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) nr 1168/2012 när det gäller de tillämpliga beslutsprocesserna, å andra sidan, och v) bristen på svar på de rättsliga argument som parterna lagt fram efter att kommissionen lämnat uppgifter om bedömningen av de berörda kinesiska exporterande tillverkarnas ansökningar om marknadsekonomisk status den 15 december 2015.
- (111) När det gäller bristen på rättslig grund för att återuppta undersökningen erinrar kommissionen om den rättspraxis som citeras i skäl 15, enligt vilken den kan återuppta en undersökning vid exakt den punkt där rättsstridigheten skedde. Detta var efter inledandet. Kommissionen har ingen rättslig skyldighet att offentliggöra ett tillkännagivande om att återinleda, fortsätta eller återuppta förfarandet eller undersökningen. Detta är snarare en automatisk följd av domen som institutionerna måste genomföra.
- (112) Enligt rättspraxis måste en bedömning av om huruvida en antidumpningsförordning är lagenlig göras i ljuset av objektiva normer i unionsrätten, och inte genom en beslutspraxis, även om en sådan existerar (vilket inte är fallet här) ⁽³²⁾. Följaktligen kan det faktum att kommissionen eventuellt tidigare i vissa fall agerade på ett annat sätt inte skapa några berättigade förväntningar. Detta gäller i ännu högre grad därför att det återopade tidigare tillvägagångssättet inte överensstämmer med den faktiska och rättsliga situationen i förevarande fall, och skillnaderna kan förklaras med sakliga och rättsliga skillnader i jämförelse med förevarande fall.
- (113) Skillnaderna är följande: Den rättsstridighet som domstolen har påpekat gäller inte förekomsten av dumpning, skada och unionens intresse, och därigenom principen för införandet av tullen, utan endast den exakta tullsatsen. De tidigare ogiltigförklarandena som de berörda parterna återopat gällde däremot undersökningsresultaten rörande dumpning, skada och unionens intresse. Institutionerna ansåg därför att det var lämpligare att anta nya åtgärder för framtiden.
- (114) Särskilt fanns det i förevarande fall inte någon anledning att begära ytterligare information från berörda parter. Däremot skulle kommissionen bedöma information som hade lämnats in men inte granskats före antagandet av förordning (EG) nr 1472/2006. Under alla omständigheter utgör tidigare rutiner i andra fall inte något detaljerat och ovillkorligt åtagande för förevarande fall.
- (115) Slutligen har alla parter som förfarandet är riktat mot, dvs. de berörda exporterande tillverkarna, liksom parterna i de pågående domstolsärendena och den sammanslutning som företräder en av dessa parter, informerats genom meddelandet om uppgifter om de relevanta fakta, på vilka kommissionen avser att göra föreliggande bedömning rörande marknadsekonomisk status. Därmed är deras rätt till försvar tryggad. I det avseendet bör det framför allt noteras att icke-närstående importörer inte har någon rätt att försvara sig i ett antidumpningsförfarande, eftersom förfarandet inte är riktat mot dem ⁽³³⁾.
- (116) När det gäller det partiella genomförandet av domarna beror det på en doms konkreta innehåll huruvida och i vilken omfattning institutionerna måste verkställa domen. Framför allt beror frågan om huruvida det är möjligt att bekräfta införandet av tull på import som ägde rum före domen på huruvida den rättsstridighet som fastställs i domen har verkningar på den påvisade skadevållande dumpningen i sig eller endast på uträkningen av den exakta tullsatsen. I det sistnämnda fallet, vilket är relevant i förevarande fall, finns det ingen grund för återbetalning av alla tullar. Det räcker snarare att bestämma den korrekta tullsatsen och att återbetala den eventuella skillnaden (medan det inte är möjligt att öka tullsatsen eftersom ökningen skulle utgöra retroaktiv beskattning).
- (117) Tidigare ogiltigförklaringar som de berörda parterna hänvisar till har gällt konstaterad dumpning, skada och unionens intresse (antingen med avseende på klarläggande av sakfrågan, med avseende på bedömning av sakfrågan eller med avseende på rätten till försvar).
- (118) Dessa ogiltigförklaringar har antingen varit partiella eller fullständiga.

- (119) Unionsdomstolarna använder partiella ogiltigförklaringar om de kan sluta sig till på egen hand av sakinformationen i ärendet att institutionerna borde ha beviljat en viss justering eller borde ha använt en annan metod för en viss beräkning, vilket skulle ha lett till att en lägre tull infördes (men undersökningsresultaten beträffande dumpning, skada och unionens intresse ifrågasätts inte). Den (lägre) tullsatsen förblir i kraft både före och efter ogiltigförklaringen ⁽³⁴⁾. För att följa domen gör institutionerna en ny beräkning av tullsatsen och gör en följdenlig ändring av den förordning om införande av tull som gäller både före och efter ogiltigförklaringen. De instruerar vidare de nationella tullmyndigheterna att återbetala skillnaden, om ansökningar om återbetalning hade gjorts i tid ⁽³⁵⁾.
- (120) Unionsdomstolarna ogiltigförklarar i sin helhet om de inte på egen hand kan fastställa på grundval av sakinformationen i ärendet huruvida institutionerna gjorde rätt när de fann att det förelåg dumpning, skada och unionens intresse, därför att institutionerna hade varit tvungna att göra om en del av utredningen. Eftersom unionsdomstolarna inte är behöriga att göra undersökningen i kommissionens ställe ogiltigförklarade de förordningarna om införande av slutgiltiga tullar i sin helhet. Till följd av detta fastställde institutionerna förekomsten av de tre nödvändiga villkoren för införandet av åtgärder först efter en dom om ogiltigförklaring av tullen. Det är förbjudet att införa slutgiltiga tullar på import som äger rum före slutgiltigt fastställande av dumpningen, skadan och unionens intresse både enligt grundförordningen och enligt antidumpningsavtalet. Därför införs genom de rättsakter som institutionerna antar för att avsluta undersökningarna endast slutgiltiga tullar för framtiden ⁽³⁶⁾.
- (121) Förevarande fall skiljer sig dock från tidigare (partiella eller fullständiga) ogiltigförklaranden, eftersom det inte berör förekomsten av dumpning, skada och unionens intresse i sig, utan endast valet av lämplig tullsats (dvs. valet mellan den tullsats som gäller för det enda företaget i urvalet som beviljats marknadsekonomisk status och den övriga tullsatsen). Det som ifrågasätts är därför inte själva principen för att införa tullen, utan endast tullsatsens exakta belopp (med andra ord: en modalitet). Om det blir en justering kan den dessutom bara göras neråt.
- (122) I motsats till tidigare fall av partiell ogiltigförklaring som diskuteras i skäl 119 har domstolen inte kunnat besluta om huruvida en ny (lägre) tullsats ska beviljas, eftersom det före ett sådant beslut krävs en bedömning av ansökan om marknadsekonomisk status. Bedömningen av marknadsekonomisk status faller under kommissionens befogenheter. Domstolen kan därför inte göra den delen av undersökningen i kommissionens ställe utan att överskrida sina befogenheter.
- (123) I motsats till tidigare fall av fullständig ogiltigförklaring har undersökningsresultaten om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse inte ogiltigförklarats. Därför har dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse fastställts slutgiltigt vid tidpunkten för antagandet av rådets förordning (EG) nr 1472/2006. Det finns därför ingen anledning att begränsa det förnyade införandet av slutgiltiga antidumpningstullar till framtiden.
- (124) Denna förordning avviker därför inte på något sätt från institutionernas beslutspraxis; detta sagt trots att frågan saknar relevans.
- (125) Berörda parter hävdade också att ogiltigförklaringen av antidumpningstullarna inte skulle medföra något otillåtet berikande av importörerna, vilket kommissionen hävdar, eftersom importörerna kan ha drabbats av minskande försäljning till följd av att tullavgifterna hade påförts försäljningspriset.
- (126) Enligt domstolens rättspraxis kan återbetalning av felaktigt uttagna avgifter nekas om det skulle leda till ett otillåtet berikande av mottagarna ⁽³⁷⁾. Kommissionen konstaterar att de berörda parterna inte motsäger att tullen har förpassats vidare och inte heller lägger fram några bevis för en nedgång i försäljningen, och under alla omständigheter ger rättspraxis om otillåtet berikande endast ledning i frågan om vidareförpassning, inte i frågan om eventuella sekundära effekter av att kostnader förpassas vidare.
- (127) När det gäller det påstådda undantaget från principen om förbudet mot retroaktiv tillämpning, hänvisas det till skälen 76–81 där detta behandlas ingående.
- (128) När det gäller den påstådda tillämpningen av två olika rättsordningar inom den aktuella tillämpningen hänvisas det till skälen 99–102 där detta behandlas ingående.

- (129) Slutligen, när det gäller de synpunkter som lämnats av dessa parter efter underrättelsen om bedömningen av marknadsekonomisk status för de berörda kinesiska exporterande tillverkarna anses dessa ha avhandlats fullt ut i den nuvarande förordningen.

Andra förfarandefrågor

- (130) Ovanstående berörda parter hävdade att de exporterande tillverkare som berörs av det aktuella genomförandet skulle ha beviljats samma processuella rättigheter som de exporterande tillverkare som ingick i urvalet under den ursprungliga undersökningen. De hävdade särskilt att de kinesiska exporterande tillverkarna inte hade fått någon möjlighet att komplettera sina ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling genom skrivelser och att inga kontrollbesök på plats hade genomförts utan endast skrivbordsanalyser. Kommissionen hade dessutom inte underrättat de berörda exporterande tillverkarna om bedömningen av deras ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling utan endast skickat meddelandet till företagens juridiska ombud i samband med den ursprungliga undersökningen.
- (131) De hävdade vidare att de exporterande tillverkare som berörs av genomförandet inte gavs samma processuella garantier som normalt sett tillämpas i antidumpningsundersökningar, utan att strängare normer hade tillämpats. Kommissionen hade inte tagit hänsyn till tidsfördröjningen mellan ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling i samband med den ursprungliga undersökningen och bedömningen av dessa ansökningar. Dessutom fick exporterande tillverkare under den ursprungliga undersökningen bara 15 dagar på sig att fylla i ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling, i stället för de vanliga 21 dagarna.
- (132) En av importörerna hävdade dessutom att de exporterande tillverkarnas processuella rättigheter hade kränkts eftersom de inte längre var i stånd att lämna meningsfulla synpunkter eller ytterligare uppgifter till stöd för ansökningar som hade lämnats in elva år tidigare, eftersom företagen ibland inte längre existerar och dokumenten inte längre finns tillgängliga.
- (133) Samma part hävdade att till skillnad från vid den ursprungliga undersökningen, skulle det aktuella återinförandet av åtgärder endast påverka importörer i unionen, dock utan att de hade någon möjlighet att lämna meningsfulla synpunkter.
- (134) Det hävdades också att kommissionen de facto tillämpade tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen, samtidigt som den inte iakttog de förfaranderegler som fastställs i artikel 18.4 i grundförordningen.
- (135) Kommissionen konstaterar att inget i grundförordningen ålägger kommissionen att ge exporterande företag som ansöker om marknadsekonomisk status/individuell behandling en möjlighet att komplettera ansökningarna med faktauppgifter som saknas. Det bör påpekas att enligt rättspraxis ligger bevisbördan på den tillverkare som vill erhålla marknadsekonomisk status/individuell behandling enligt artikel 2.7 b i grundförordningen. I artikel 2.7 c första stycket i grundförordningen anges nämligen att en sådan tillverkares ansökan måste innehålla tillräcklig bevisning, såsom denna specificeras i sistnämnda bestämmelse, för att tillverkaren är verksam under marknadsmässiga förhållanden. I enlighet med domstolens domar i Brosmann- och Aokangmålen är det inte EU-institutionernas sak att bevisa att tillverkaren inte uppfyller de föreskrivna villkoren för att tillerkännas sådan status. Det är däremot kommissionens sak att bedöma huruvida de uppgifter som lämnats av den berörda tillverkaren räcker för att bevisa att villkoren i artikel 2.7 c första stycket i grundförordningen är uppfyllda för att tillverkaren ska kunna beviljas marknadsekonomisk status/individuell behandling (se skäl 31). Rätten att bli hörd gäller bedömningen av de faktiska omständigheterna, men sträcker sig inte till någon rätt att åtgärda bristande information. Annars hade den exporterande tillverkaren kunnat dra ut på bedömningen i det oändliga genom att tillhandahålla uppgifterna bit för bit.
- (136) Det erinras här om att kommissionen inte har någon skyldighet att be den exporterande tillverkaren att komplettera ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling. Såsom anges i föregående skäl får kommissionen grunda sin bedömning på den information som lämnats in av den exporterande tillverkaren. Under alla omständigheter har de berörda exporterande tillverkarna inte ifrågasatt bedömningen av deras ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling och de har inte angivit vilka dokument eller vilka personer de inte längre kan hänvisa till. Påståendet är därför så abstrakt att institutionerna inte kan ta hänsyn till de svårigheterna när de bedömer ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling. Eftersom argumentet baseras på spekulation och inte stöds av exakta uppgifter om vilka dokument

och vilka personer som inte längre finns tillgängliga och vilken relevans som dessa dokument och personer har för bedömningen av ansökningen om marknadsekonomisk status/individuell behandling, måste det argumentet avvisas.

- (137) När det gäller den faktiska tillämpningen av artikel 18.1 i grundförordningen kräver den inte automatiskt att artikel 18.4 i grundförordningen ska tillämpas. Detta krävs endast i de fall där kommissionen underkänner uppgifter som hade lämnats av den berörda parten. I det förevarande fallet godtog kommissionen de uppgifter som lämnats in av de berörda exporterande tillverkarna och grundade sin bedömning på dessa uppgifter. Det är inte entydigt med att använda tillgängliga uppgifter. Kommissionen har snarare inte förkastat några uppgifter.

Unionens intresse

- (138) En importör hävdade att kommissionen inte hade undersökt om införandet av antidumpningstullarna skulle vara i unionens intresse eller inte, och menade att åtgärderna skulle strida mot unionens intresse eftersom i) åtgärderna redan hade haft den önskade effekten när de först infördes, ii) åtgärderna inte skulle medföra ytterligare fördelar för unionsindustrin, iii) åtgärderna inte skulle påverka de exporterande tillverkarna och iv) åtgärderna skulle medföra betydande kostnader för importörerna i unionen.
- (139) Förevarande fall rör enbart ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling, eftersom detta är den enda punkt där ett rättsligt fel har konstaterats av unionsdomstolarna. När det gäller unionens intresse gäller bedömningen i den ursprungliga förordningen fortfarande. Dessutom är den nuvarande åtgärden berättigad för att skydda unionens ekonomiska intressen.

Uppenbara fel i bedömningen av ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling

i) Bedömning av ansökningar om marknadsekonomisk status

- (140) Fesi och Puma ifrågasatte kommissionens bedömning av deras kinesiska leverantörers ansökningar om marknadsekonomisk status och hävdade att de huvudsakligen hade förkastats på grund av att fullständig information saknades. När det gäller kriterium 1 hävdade dessa parter att kommissionen, bortsett från att den inte gjort några ansträngningar för att få fram de uppgifter som saknades, inte heller preciserade vilka uppgifter som skulle ha krävts för att visa att det inte förekom något större statligt inflytande över de affärsbeslut som fattades av de berörda exporterande tillverkarna. När det gäller kriterium 3 hänvisade parterna till domstolens dom i mål T-586/ 4 Xinyi OV mot kommissionen och hävdade att skatteförmåner eller förmånliga skattesystem inte tydde på någon snedvridning eller något icke-marknadsekonomiskt beteende.
- (141) På grundval av detta hävdade parterna att kommissionen gjort ett uppenbart fel i tillämpningen av artikel 2.7 c i grundförordningen och att den inte heller hade angett tillräckliga skäl för att avslå de exporterande tillverkarnas ansökningar om marknadsekonomisk status.
- (142) När det gäller de uppgifter som saknas avseende kriterium 1 hänvisar kommissionen till skäl 135 där det anges att det inte finns något i grundförordningen som ålägger kommissionen att ge exporterande företag som ansöker om marknadsekonomisk status en möjlighet att komplettera bristande faktauppgifter och att bevisbördan de facto ligger på den exporterande tillverkare som önskar ansöka om marknadsekonomisk status.
- (143) När det gäller kriterium 3 förtydligas det att eventuella skatteförmåner eller förmånliga skattevillkor inte ansågs vara ett skäl till att avslå en ansökan om marknadsekonomisk status.

ii) Bedömning av ansökningar om individuell behandling

- (144) Samma parter som nämns ovan hävdade också med hänvisning till kriterium 2 att kommissionen inte hade visat att exportförsäljningen inte bestämdes fritt och att det var upp till kommissionen att avgöra om och hur exportpriserna påverkades av statligt inflytande.

- (145) Dessutom hävdade dessa parter att slutsatsen att exportförsäljningen inte bestämdes fritt strider mot slutsatserna i den ursprungliga undersökningen rörande OEM-försäljning, där det fastslogs att importörer som t.ex. Puma genomförde sin egen FoU och råvaruleverans när den köpte från kinesiska leverantörer ⁽³⁸⁾. På grundval av detta hävdades det att Puma och Timberland hade betydande kontroll över produktionsprocess och specifikationer, och att det därför inte fanns någon möjlighet till statligt inflytande.
- (146) Såsom redan nämnts i skäl 42 ligger bevisbördan på den tillverkare som vill ansöka om individuell behandling. Som också förklaras i skäl 47 kunde de exporterande tillverkarna inte bevisa att deras affärsbeslut fattades utan statligt inflytande. Det bör också noteras att kriterium 2 inte endast avser exportpriser, utan exportförsäljning inklusive exportpriser och exportkvantiteter i allmänhet samt andra försäljningsvillkor som bör bestämmas fritt utan statlig inblandning.
- (147) Till stöd för sitt påstående att exportpriserna bestämdes fritt hänvisade de berörda parterna till skäl 269 i den preliminära förordningen. Detta skäl behandlade dock återförsäljningspriserna för importörerna i unionen och kan därför inte anses vara en lämplig grund för att fastställa tillförlitligheten hos de exporterande tillverkarnas exportpriser. Hänvisningarna till skäl 132 i den preliminära förordningen och skäl 135 i den omtvistade förordningen ⁽³⁹⁾ avser justeringar av normalvärdet i jämförelse med exportpriset och medger inga slutsatser om huruvida de kinesiska företagens exportförsäljning fastställdes fritt.
- (148) Dessa parter påstod dessutom att kommissionen inte heller har förklarat hur den kommit fram till att det skulle finnas en risk för kringgående av antidumpningsåtgärderna om de berörda exporterande tillverkarna beviljades en individuell tullsats som hur som helst skulle vara det bakomliggande syftet med kriterierna för att beviljas individuell behandling.
- (149) När det gäller risken för kringgående är detta endast ett kriterium av fem i artikel 9.5 i grundförordningen innan den ändrades. Enligt denna artikel bör den exporterande tillverkaren visa att alla fem kriterier är uppfyllda. Om ett eller flera kriterier inte är uppfyllda är detta därför tillräckligt för att avslå en ansökan om individuell behandling, utan att man behöver undersöka huruvida de övriga kriterierna var uppfyllda.

Timberlands leverantör

- (150) Fesi invände mot påståendet i skäl 19 enligt vilket en av Timberlands leverantörer, General Shoes Limited, i den ansökan som anhängiggjorts vid den nationella domstolen felaktigt hade identifierats som en kinesisk leverantör, trots att företaget var etablerat i Vietnam. Fesi hävdade att kommissionen borde ha begärt in ytterligare uppgifter och påstod att företaget lätt kunde identifieras som ett kinesiskt företag. Fesi menade också att även om det var korrekt att företaget förekom med ett annat namn i stickprovsformuläret och i ansökan om marknadsekonomisk status i den ursprungliga undersökningen (dvs. som General Footwear Ltd) berodde det avvikande företagsnamnet i Timberlands ansökan vid den nationella domstolen (General Shoes Ltd) sannolikt enbart på ett översättningsfel. Därför borde ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling från det kinesiska företaget General Footwear Ltd också ha bedömts.
- (151) General Footwear Ltd är en del av en företagsgrupp med närstående företag i Kina och Vietnam. Såväl en tillverkare i Vietnam som en tillverkare i Kina ansökte om marknadsekonomisk status/individuell behandling i samband med den ursprungliga undersökningen. I det kinesiska företagens ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling anges namnet konsekvent som "General Footwear Ltd", med en adress i Kina. Tillverkaren i Vietnam kallas "General Shoes Ltd". I ansökan om marknadsekonomisk status/individuell behandling är det dock oklart om företaget i fråga är kinesiskt eller vietnamesiskt. Det var därför inte orimligt att anta att det företag som nämns i målet vid den nationella domstolen i själva verket var från Vietnam.
- (152) I vilket fall som helst har kommissionen fortfarande för avsikt att pröva ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling från General Footwear Ltd (Kina). Som ett led i sund förvaltning och för att inte i onödan försena det nuvarande genomförandet kommer dock den bedömningen att bli föremål för en separat rättsakt.

Argument i samband med återbetalningskrav

- (153) En importör erkände att ingen av de exporterande tillverkare som berördes av det aktuella genomförandet var dess leverantör och ansåg därför att slutsatserna inte var relevanta för dennes situation. Denna part hävdade att det därför inte går att avslå dess återbetalningskrav som lämnats in till de nationella tullmyndigheterna, på grundval av slutsatserna av det nuvarande genomförandet. Importören begärde också att de ansökningar om marknadsekonomisk status/individuell behandling som lämnats in av dennes leverantörer bör undersökas på grundval av de dokument som de belgiska behöriga tullmyndigheterna tillhandahållit kommissionen.
- (154) När det gäller ovanstående påstående hänvisar kommissionen till sin genomförandeförordning (EU) 2016/223 om fastställande av ett förfarande för bedömning av vissa ansökningar om marknadsekonomisk status och individuell behandling från exporterande tillverkare i Kina och Vietnam och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 ⁽⁴⁰⁾, i vilken det fastställts vilket förfarande som ska gälla i detta fall. Kommissionen kommer i enlighet med artiklarna 1 och 2 i den förordningen att granska de berörda ansökningarna om marknadsekonomisk status/individuell behandling så snart som den har fått relevant dokumentation från tullmyndigheterna.

D. SLUTSATSER

- (155) Med beaktande av de kommentarer som lämnats och analysen av dessa drogs slutsatsen att den övriga antidumpningstull som är tillämplig på Kina i fråga om de tretton berörda exporterande tillverkarna för den omtvistade förordningens giltighetstid bör återinföras.

E. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (156) De berörda exporterande tillverkarna och alla parter som trädde fram informerades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera återinförandet av den slutgiltiga antidumpningstullen på import från de tretton berörda exporterande tillverkarna. Efter denna underrättelse beviljades parterna en tidsperiod inom vilken de kunde lämna uppgifter.
- (157) Den kommitté som inrättades genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 har inte avgivit något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.*Artikel 1*

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av skodon med överdelar av läder eller konstläder, med undantag av sport skor, skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik, tofflor och andra inneskor samt skodon med tåhättförstärkning, som har ursprung i Kina och tillverkas av de exporterande tillverkare som förtecknas i bilaga II till denna förordning, och som omfattas av KN-nummer 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 and ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾ som ägde rum under perioden för tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1472/2006 och rådets förordning (EU) nr 1294/2009. Taricnumren förtecknas i bilaga I till denna förordning.

2. I denna förordning avses med

- *skodon för sport eller idrott*: skodon i den mening som avses i anmärkning 1 till undernummer i kapitel 64 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 1719/2005 ⁽⁴³⁾.
- *skodon som inbegriper särskild teknik*: skodon med ett cif-pris per par på minst 7,5 euro, som är avsedda för sport- eller idrottsutövning, med en enkel eller flerskiktig formgjuten sula, utan insprutning, som är tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska inslag såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet, och som klassificeras enligt följande KN-nummer: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96 och ex 6403 99 98.

- *skodon med tåhätteförstärkning*: skodon försedda med tåhätteförstärkning med en slaghållfasthet på minst 100 joule ⁽⁴⁴⁾ som klassificeras enligt följande KN-nummer: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 och ex 6405 10 00.
- *tofflor och andra inneskor*: skodon som klassificeras enligt KN-nummer ex 6405 10 00.

3. Den slutgiltiga antidumpningstullsats som ska tillämpas på nettopriset fritt vid unionens gräns, före tull, för de produkter som anges i punkt 1 och som tillverkas av de exporterande tillverkare som förtecknas i bilaga II till denna förordning ska vara 16,5 %.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära antidumpningstullar enligt kommissionens förordning (EG) nr 553/2006 av den 27 mars 2006 ska slutgiltigt tas ut genom den här förordningen. De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 augusti 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 98, 6.4.2006, s. 3.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1472/2006 av den 5 oktober 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 275, 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 388/2008 av den 29 april 2008 om utvidgning av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som infördes genom förordning (EG) nr 1472/2006 beträffande import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina till att omfatta import av samma produkt som avsänds från den särskilda administrativa regionen Macao, oavsett om produktens deklarerade ursprung är den särskilda administrativa regionen Macao eller inte (EUT L 117, 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 251, 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1294/2009 av den 22 december 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Vietnam och Folkrepubliken Kina, utvidgad till att omfatta import av vissa skodon med överdelar av läder som avsänds från den särskilda administrativa regionen Macao, oavsett om produktens deklarerade ursprung är den särskilda administrativa regionen Macao eller inte, efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96 (EUT L 352, 30.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT C 295, 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Rådets genomförandebeslut 2014/149/EU av den 18 mars 2014 om avvisande av förslaget till genomförandeförordning om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och som tillverkas av Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd och Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import, EUT L 82, 20.3.2014, s. 27.

⁽⁹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

- ⁽¹⁰⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, EUT L 56, 6.3.1996, s. 1.
- ⁽¹¹⁾ De förenade målen 97, 193, 99 och 215/86 Asteris AE m.fl. och Grekland mot kommissionen, REG 1988, s. 2181, punkterna 27 och 28.
- ⁽¹²⁾ Mål C-415/96 Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85; mål T-301/01 Alitalia mot kommissionen, REG 2008, s. II-1753, punkterna 99 och 142; de förenade målen T-267/08 och T-279/08 Région Nord-Pas de Calais mot kommissionen, REU 2011, s. II-0000, punkt 83.
- ⁽¹³⁾ Mål C-415/96 Spanien mot kommissionen, REG 1998, s. I-6993, punkt 31; mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147, punkterna 80 till 85;
- ⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 765/2012 av den 13 juni 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1255/2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 237, 3.9.2012, s. 1).
- ⁽¹⁵⁾ I enlighet med artikel 2 i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 765/2012 av den 13 juni 2012 tillämpas de ändringar som infördes genom ändringsförordningen endast på undersökningar som inleddes efter den förordningens ikraftträdande. Föreliggande undersökning inleddes dock den 7 juli 2005 (EUT C 166, 7.7.2005, s. 14).
- ⁽¹⁶⁾ Mål C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques mot rådet, REG 2000, s. I-8147.
- ⁽¹⁷⁾ Punkt 42 i domen i mål C-249/10 P och punkt 36 i domen i mål C-247/10 P.
- ⁽¹⁸⁾ Tillkännagivande om genomförandet av domen i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 C&J Clark International Ltd och Puma SE beträffande rådets förordning (EG) nr 1472/2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT C 101, 17.3.2016, s. 13).
- ⁽¹⁹⁾ Jämför även andra fall där retroaktiv tillämpning är tillåten enligt artikel 8 (överträdelse av åtagandet) och artikel 14.5 (kringgående) i grundförordningen, vilka också berör situationer där varor övergår till fri omsättning innan tullen införs.
- ⁽²⁰⁾ Mål 270/84, Licata mot ESK, REG 1986, s. 2305, punkt 31; mål C-60/98 Butterfly Music mot CEDEM, REG 1999, s. I-3939, punkt 24; mål 68/69 Bundesknappschaft mot Brock, REG 1970, s. 171, punkt 6; mål 1/73, Westzucker GmbH mot Einfuhr und Vorratstelle für Zucker, REG 1973, s. 723, punkt 5; mål 143/73, SOPAD mot FORMA a.o., REG 1973, s. 1433, punkt 8; mål 96/77, Bauche, REG 1978, s. 383, punkt 48; mål 125/77 KoninklijkeScholten-Honig NV mot Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, REG 1978, s. 1991, punkt 37; mål 40/79 Fru P mot kommissionen, REG 1981, s. 361, punkt 12; mål T-404/05 Grekland mot kommissionen, REG 2008, s. II-272, punkt 77; mål C-334/07 P: kommissionen mot Freistaat Sachsen, REG 2008, s. I-9465, punkt 53.
- ⁽²¹⁾ Mål T-176/01 Ferrière Nord mot kommissionen, REG 2004, s. II-3931, punkt 139; mål C-334/07 P: kommissionen mot Freistaat Sachsen, REG 2008, s. I-9465, punkt 53.
- ⁽²²⁾ Mål C-415/95 Spanien mot kommissionen, REG 1997, s. I-135, punkterna 51–54; de förenade målen T-116/01 och T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA mot kommissionen, REG 2003, s. II-2957, punkt 205.
- ⁽²³⁾ Mål C-34/92 GruSa Fleisch mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas, REG 1993, s. I-4147, punkt 22. Samma eller liknande ordalydelse finns till exempel i de förenade målen C-212-217/80, Meridionale Industria Salumi m.fl., REG 1981, s. 2735, punkterna 9 och 10; mål 21/81, Bout, REG 1982, s. 381, punkt 13 och mål T-42/96 Eyckeler & Malt mot kommissionen, REG 1998, s. II-401, punkterna 53 och 55–56; Mål T-180/01 Euroagri mot kommissionen, REG 2004, s. II-369, punkterna 36–37.
- ⁽²⁴⁾ Mål C-337/88, Società Agricola Fattoria Alimentare (SAFA), REG 1990, s. I-1, punkt 13.
- ⁽²⁵⁾ Mål 245/81 Edeka mot Tyskland, REG 1982, s. 2746, punkt 27.
- ⁽²⁶⁾ Mål T-299/05, Shanghai Excell M&E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision mot rådet, REU 2009, s. II-565, punkt 116–146.
- ⁽²⁷⁾ Mål C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd mot rådet, REU 2009, s. I-9147, punkt 94 och följande.
- ⁽²⁸⁾ Mål T-320/13 Delsolar mot kommissionen, REU 2014, s. II-0000, punkterna 40–67.
- ⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1168/2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1255/2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 344, 14.12.2012, s. 1).

⁽³⁰⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 10, skäl 6.

⁽³¹⁾ EUT L 82, 20.3.2014, s. 27.

⁽³²⁾ Mål C-138/09 Todaro, REU 2010, s. I-4561.

⁽³³⁾ Mål T-167/94 Nölle mot rådet och kommissionen, REG 1995, s. II-2589, punkterna 62 och 63.

⁽³⁴⁾ Se till exempel mål T-221/05 Huvis mot rådet, REG 2008, s. II-124 och mål T-249/06 Interpipe Nikopolsky mot rådet REU 2009, s. II-303. För fullständighetens skull förefaller det lämpligt med följande förklaring: I mål T-107/08, ENRC mot rådet, slog tribunalen fast att det inte förekom någon dumpning eller åtminstone att den fastställda dumpningsmarginalen hade varit lägre än den marginal som hade beräknats i den omtvistade förordningen och ogiltigförklarade därför den omtvistade förordningen i sin helhet (mål T-107/08, ENRC mot rådet, REU 2011, s. II-8051, punkterna 67–70). När kommissionen tillämpade den metod som tribunalen föreskrev visade det sig att det varken fanns dumpning eller skada. Kommissionen avstod därför från att formellt återuppta undersökningen. I domstolens dom i mål C-351/04, Ikea (mål C-351/04, Ikea, REG 2007, s. I-7723), hade domstolen delvis ogiltigförklarat rådets förordning, nämligen beräkningen av tullen som hade gjorts med hjälp av metoden ”nollställning”. Institutionerna hade redan tidigare efter ett utslag i WTO:s överprövningsorgan gjort en ny beräkning utan nollställning och hade då konstaterat att ingen dumpning hade ägt rum, varför de avslutade undersökningen utan införande av åtgärder (dvs. den nya tullsatsen fastställdes till noll) (rådets förordning (EG) nr 160/2002 av den 28 januari 2002 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2398/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan samt om avslutande av förfarandet med avseende på import med ursprung i Pakistan (EGT L 26, 30.1.2002, s. 2)). I mål T-498/04 Zheijiang Xinan Chemical Group mot rådet (mål T-498/04, Zheijiang Xinan Chemical Group mot rådet, REU 2009, s. I-1969) överklagade rådet. Därför fick ogiltigförklaringen inte laga kraft förrän den dag då domstolen meddelade sin dom i målet om överklagande (mål C-337/09 P, rådet mot Zheijiang Xinan Chemical Group, REU 2012, s. I-0000), vilket skedde den 19 juli 2012. I tribunalens dom, senare bekräftad av domstolen, fastställdes att kommissionen och rådet var skyldiga att bevilja marknadsekonomisk status till sökanden som var det enda kinesiska företaget som hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden. I det fallet, i motsats till det förevarande, hade kommissionen och rådet faktiskt gjort en analys av ansökningsom marknadsekonomisk status och hade avslagit ansökan med hänvisning till att den var ogrundad. Unionsdomstolarna slog fast att – i motsats till den uppfattning som uttryckts av kommissionen och rådet – ansökan var välgrundad och därför skulle normalvärdet beräknas på grundval av de uppgifter som lämnats av Zheijiang Xinan Chemical Group. Normalt skulle kommissionen ha återupptagit förfarandet i syfte att föreslå rådet att införa en tull för framtiden. Men i detta fall hade kommissionen genom beslut 2009/383/EG av den 14 maj 2009 om tillfälligt upphävande av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 1683/2004 på import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 120, 15.5.2009, s. 20) respektive rådet genom genomförandeförordning (EU) nr 126/2010 av den 11 februari 2010 om förlängning av det tillfälliga upphävandet av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 1683/2004 på import av glyfosat med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 40, 13.2.2010, s. 1) beslutat 2009 och 2010 att upphäva antidumpningstullen tills den slutade gälla den 30 september 2010, eftersom nya skador ansågs osannolika på grund av de höga vinsterna i unionsindustrin. Det fanns följaktligen ingen anledning att återuppta förfarandet i avsikt att införa en tull för framtiden. Det fanns heller inte någon möjlighet att återuppta förfarandet i avsikt att återinföra den tidigare tullen för tiden före domen, eftersom det, i motsats till i förevarande fall, inte fanns något stickprovsförfarande. Zheijiang Xinan Chemical Group var den enda exporterande tillverkare som sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Eftersom kommissionen och rådet skulle ha varit tvungna att bevilja Zheijiang Xinan Chemical Group marknadsekonomisk behandling ogiltigförklarade unionsdomstolen konstaterandet av dumpning. Mål T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky mot rådet (mål T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky mot rådet, REG 2008 s. II-159) är ett mycket speciellt fall. Kommissionen hade inlett en partiell interimsoversyn på begäran av unionsindustrin, och hade i samband därmed utvidgat räckvidden till att omfatta de berörda produkterna och en annan produkt. Tribunalen slog fast att det inte var möjligt att förfara så, utan att en ny separat undersökning måste inledas om den tillagda produkten. På grund av unionsrättens allmänna princip om slutgiltig rättskraft (*res judicata*) kunde institutionerna inte återuppta den partiella interimsoversynen efter ogiltigförklaringen.

⁽³⁵⁾ Se till exempel rådets förordning (EG) nr 412/2009 av den 18 maj 2009 om ändring av förordning (EG) nr 428/2005 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Folkrepubliken Kina och Konungariket Saudiarabien, om ändring av förordning (EG) nr 2852/2000 angående införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Republiken Korea och om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Taiwan (EUT L 125, 25.1.2009, s. 1) (överensstämmelse med Huvis); rådets genomförandeförordning (EU) nr 540/2012 av den 21 juni 2012 om ändring av förordning (EG) nr 954/2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Kroatien, Rumänien, Ryssland och Ukraina (EUT L 165.26.6.2012, s. 1) (överensstämmelse med Interpipe Nikopolsky).

- ⁽³⁶⁾ Se t.ex. mål C-338/10, Grünwald Logistik Service (REU 2012, s. I-0000) och återinförandet av tullar genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 158/2013 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 49, 22.2.2013, s. 29). Se även följande exempel: I mål T-158/10, Dow Chemical mot rådet, fann tribunalen att det inte var sannolikt att dumpningen skulle fortsätta (mål T-158/10, Dow Chemical mot rådet, REU 2012, s. II-0000, punkterna 47 och 59). I mål T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mot rådet, fann tribunalen att det inte förelåg något orsakssamband mellan dumpning och skada (mål T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mot rådet, REG 2007, s. II-672, punkt 116). Enligt den allmänna principen i unionsrätten om rättskraft är kommissionen och rådet bundna av utfallet i unionsdomstolarna, om de kan, på grundval av de sakförhållanden som läggs framför dem, dra den slutgiltiga slutsatsen om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse. Kommissionen och rådet kan således inte avvika från vad unionsdomstolarna kommer fram till. I en sådan situation avslutas undersökningen genom domen i unionsdomstolarna, som når den slutgiltiga slutsatsen att unionsindustrins klagomål är ogrundat. Efter de två domarna fanns det således ingen möjlighet för kommissionen och rådet att återuppta undersökningen, vilket är orsaken till att inga åtgärder vidtogs efter domarna.
- ⁽³⁷⁾ Mål 199/82 San Giorgio, REG 1983, s. 3595, punkt 13.
- ⁽³⁸⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 553/2006 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam (EUT L 98, 6.4.2006, s. 3).
- ⁽³⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1472/2006 av den 5 oktober 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 275, 6.10.2006, s. 1).
- ⁽⁴⁰⁾ EUT L 41, 18.2.2016, s. 3.
- ⁽⁴¹⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1549/2006 av den 17 oktober 2006 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 301, 31.10.2006, s. 1) ersätts detta KN-nummer den 1 januari 2007 av KN-numren ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 och ex 6403 99 05.
- ⁽⁴²⁾ Enligt definitionen i kommissionens förordning (EG) nr 1719/2005 av den 27 oktober 2005 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 286, 28.10.2005, s. 1). Produktomfattningen bestäms genom att produktbeskrivningen i artikel 1.1 och varubeskrivningen för motsvarande KN-nummer kombineras och läses sammantagna.
- ⁽⁴³⁾ EUT L 286, 28.10.2005, s. 1.
- ⁽⁴⁴⁾ Slaghållfastheten ska mätas enligt europeisk standard EN345 eller EN346.
- ⁽⁴⁵⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1549/2006 av den 17 oktober 2006 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 301, 31.10.2006, s. 1) ersätts detta KN-nummer den 1 januari 2007 av KN-numren ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 och ex 6403 99 05.
-

BILAGA I

Taric-nummer för skodon med överdelar av läder eller konstläder enligt definitionen i artikel 1

a) Från och med den 7 oktober 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 och 6405 10 00 80

b) Från och med den 1 januari 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 och 6405 10 00 80

c) Från och med den 7 september 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 och 6405 10 00 89

BILAGA II

Förteckning över exporterande tillverkare

Den exporterande tillverkarens namn	Taric-tilläggsnummer
Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd	A999
Buildyet Shoes Mfg.	A999
DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd	A999
Dongguan Stella Footwear Co Ltd	A999
Dongguan Taiway Sports Goods Limited	A999
Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.	A999
Jianle Footwear Industrial	A999
Sihui Kingo Rubber Shoes Factory	A999
Synfort Shoes Co. Ltd	A999
Taicang Kottoni Shoes Co. Ltd	A999
Wei Hao Shoe Co. Ltd	A999
Wei Hua Shoe Co. Ltd	A999
Win Profile Industries Ltd	A999